

a.e. talaia

VILANOVA I LA GELTRÚ

CIRCULAR PER ALS SOCIS

NOVEMBRE-DESEMBRE 1979

TOT PER L'AUTOMOVIL

RECANVIS
MACIÀ

VILANOVA I LA GELTRU

CARRER LLIBERTAT, 51
TEL. 893 04 23

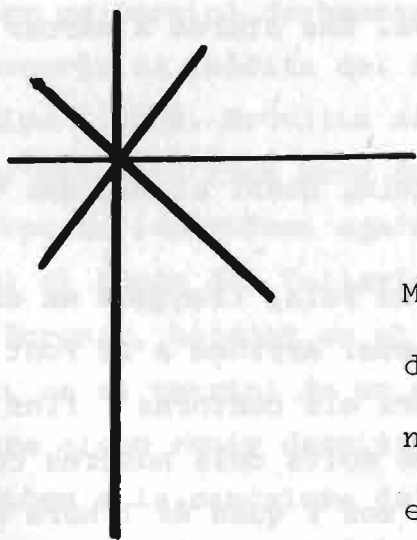
**AGRUPACIÓ
EXCURSIONISTA
TALAIA**

CARRER COMERÇ, N.º 4 - TELEF. 8931257
VILANOVA I LA GELTRU (BARCELONA)

C I R C U L A R P E R A L S S O C I S

NOVEMBRE - DESEMBRE 1979

PREC DE NADAL

Mira com vinc per la nit
del meu poble, del món, sense cants
ni ja somnis, ben buides les mans:
et porto sols el meu gran crit.
Infant que dorms, no l'has sentit?
Desperta amb mi, guia'm la por
de caminant, aquest dolor
d'uns ulls de cec dintre la nit.

Salvador Espriu

(De "Les ombres, el riu, el somni perdut")

... i que la sort et vingui de cara.
=====

En Lluís empenyí la vidriera i entrà decidit cap a mi.

-Ola, noi! Què, a preparar marxa el diumenge? -vaig dir-li.

-No. El diumenge a "córrer" marxa. La d'atzimuts -respongué.

-Ep, xicot, para el carro! Primer sapiguem on la fan.

-No gaire lluny. Aquí mateix. A Vallcarca.

-Home, això és quasi un desafiament. Compta amb mi. Demà mateix vindré a formalitzar la inscripció.

Una trucada de telèfon al parent, que accepta de formar equip, i ja ens teniu el diumenge cap a Vallcarca. Allà saludem antics amics i ooneguts, i quan ens toca el torn iniciem l'itinerari. El primer atzimut no presenta cap problema. El control està situat en un aiguabarreig de rieres.

El següent atzimut ens marca la font de Montseva. Sortim cap allà i salvem un meandre de la riera saltant un llom de muntanya. Ens aturem a marcar en un control de pas.

- Per aquí hi ha un pou o una cisterna -diem.

- Aneu amb compte de no caure-hi. Està aquí mateix, quasi al mig del corriol -adverteix el control.

Seguim el camí i poc més enllà de la barraca d'en Pela, trenquem en direcció a llevant, internant-nos cap al fondo de Montseva. Arribem a la font on comprovem que l'organització ha netejat d'esbarzers els contorns i fins i tot ha obert un nou corriol ascendent. Ens sorprenen que molts dels nostres consocios vegin per primera vegada aquesta font. Fem un mos i quan és l'hora continuem la ruta, ara en direcció al mas de les Aligues. Tot pujant veiem bastants bolets dels anomenats llenegues. Algú n'omple bosses de plàstic.

Un dels marxadors porta un calculador de butxaca per a controlar el ritme de marxa. Amb el regle, esquadra, cartabó, semicercle i mapa, em sembla que ja anem massa carregats.

Prop de les ruïnes de les Aligues sentim un estrident toc de corneta, d'aquelles que antigament portaven els drapaires. Poc més enllà veiem de què es tracta. Una filera de caçadors estan estratègicament situats formant el que, en el seu argot, en diuen "parada", esperant les peces que han de pujar fonal amunt esparverades pels tocs de corneta i els lladrucs dels gossos.

-Em sembla, mestre, que avui no fareu gaire caçera.

-Que encara n'heu de pujar gaires més?

-Ui! Almenys encara en vénen un centenar rera nostre.

-Nois, ja podem plegar! Si que ens heu aixafat ben bé la guitarra!

A les envistes de can Planes trobem el tercer control. Tornem a marcar atzi mut i ens surt ara el mas Quadrell. Seguim per la pista fins a les immediacions de la Casa Nova, masia i xalet. La masia presenta les portes esbatanades. A frec del xalet agafem un corriol que daval·la fins al peu del turó dalt del qual hi ha el mas Quadrell. Tot passant pel costat del pou de la masia emprenem la costeruda ascensió. En un raconet trobem un control de pas i al poc arribem a la masia.

Hi ha un nodrit grup de marxadors entorn del control. Un gos ens rep, i com a bon ca de masia ens etziba una furiosa lladrugada. Van arribant equips i el gos els fa la mateixa salutació fins que, perdut l'alé o víctima d'afonia, opta per retirar-se a un racó tot remugant segurament: "Això és un abús per a un gos complidor del seu deure". Veritablement és la marabunta.

Sortint del mas Quadrell ens adrecem novament a la barxa d'en Pela. Des d'aquí hem de pujar un sector neutralitzat fins al cim del turó del Rave. Ho fem per un corriol desbrossat per l'organització. Un cop dalt podem contemplar una panoràmica inèdita del fondo del Tro, lloc on em prometo visitar algun dia no gaire llunyà. Recollim alguns bolets mentre esperem l'hora i continuem per camins netejats fins prop del Pla de les Basses.

A frec de les ruïnes agafem el camí de carro de can Maiol i el deixem un cop creuat el fondo del Vallaric, continuant després pel corriol que puja cap al Puig Boronet, batejat en el mapa de la marxa amb el nom de la Creu. En un punt idoni, on el corriol fa un gran viratge, hi ha un control de pas. Agafant una dreuera algun equip despistat se'l deu haver passat.

Arribem a la capçalera del fondo del Vallaric i al costat de la cabana i cisterna situades prop del coll trobem el control. Ara ja tot són faves comptades caminant per un camí que hem seguit mantes vegades en direcció a la Trinitat. Passem per la Penya del Llamp i poc més enllà per l'estació del ràdio-aeri. Un altre control de pas i ja estem al costat de l'ermita. El control d'arribada està situat en la glorieta-mirador.

Comparem la puntuació.-Catorze. Exacte! Cinquanta-cinc. Exacte! Seixanta-dos... Aquí hem picat tres minuts. Tots els altres, exactes! Bufo, segur que tenim premi!-

Són les tres i cinc de la tarda. Tenim temps per anar a dinar a casa. Baixem el zigzaguejant camí que mena al poblat de Vallarica. Tornem a trobar el marxador del calculador de butxaca.

- Quants punts heu fet?
 -Per ara tres solament.
 -Ostres! I com us ho heu fet?
 -Doncs, mira noi, amb els daus de 1'1 - X - 2.

J. V. B.

.....

Dades referents a la classificació general de la XXXIII Marxa per Azimuts

<u>Equip nº</u>	<u>N o m s</u>	<u>Punts</u>	<u>Lloc classific.</u>
52	V. Carbonell - J. Virella	4	1º
30	R. Martí - P. Planes	7	6º
74	J. Ferrer - J. Candela	8	12º
63	J. Planes - J. Salom	11	27º
41	Ll. Daviu - C. Borrego	14	35º
17	N. Benavent - J.L. Pérez	18	44º
33	M. Ferrer - A. Ferrer	18	45º

- La Talaia queda classificada en primer lloc per Entitats. Empatada amb l'U.E.C. amb 19 punts, però guanyadora la nostra Entitat per comptar amb més controls de puntuació exacte, aconseguix d'aquesta manera el Trofeu E. Ribas Virgili.

=====

SESSIÓ DE DIAPOSITIVES SOBRE EXCURSIONISME

Amb motiu de la V SETMANA DEL LLIBRE INFANTIL, organitzada per la Biblioteca Víctor Balaguer, sota el patrocini de la Caixa d'Estalvis del Penedès, l'A.E. Talaia col·labora amb una sessió de diapositives sobre Excursionisme, preparada pel nostre soci Marcel·lí Ferrer i Garriga, el dijous, dia 3 de gener de 1980, a les sis de la tarda, a la sala d'actes de la Biblioteca.

Us agraïrem la vostra assistència.

=====

QUELCOM PODRIT

S'ENSUMA

A LA TALAIA ...

Fa uns dies, el Diari de Vilanova publicava la denúncia feta per uns excursionistes contra l'abocador particular de la Granja Albà. Milers d'ous són amuntegats a la falda de la Talaia a la intempèrie i sense la més mínima protecció. No cal dir que, ultra el procés de putrefacció, amb les seves conseqüències, hi ha a més el greu perill d'ésser inevitable focus d'atracció de tot tipus d'animals famolencs.

Deixem a part la legalitat o no d'aquest procés i tractem de mirar-ho sota un punt de vista més simple, més nostre i del qual habitualment es fa poc ús.

El criteri de l'excursionista no es guia per permisos i per legalitats. No pot seguir aquest camí. El patrimoni del poble s'ha de conservar, i tots tenim l'obligació de fer-ho. Ningú, per més que argumenti propietat o fins i tot permís, no té dret a alterar un paisatge, ja sigui omplint-lo d'ous o bé de ciment (habitualment en forma de segones residències i agrupades en urbanitzacions).

Als excursionistes ens ha caigut la dissort de veure com les muntanyes es van degradant progressivament per culpa dels interessos privats d'una gent sense escrúpuls que sembla que odia la seva pròpia terra.

Davant d'això no podem conformar-nos amb la denúncia dels fets, perquè aquests acostumen a oblidar-se, amb el temps. És urgent que menem constantment una campanya de sensibilització i de respecte envers la natura i que el nostre comportament quotidià formi part d'aquesta campanya, fora i tot de l'àmbit muntanyenc. Només així podrem aconseguir acabar amb aquests atemptats i salvar el poc que ens queda.

Resulta un xic curiós comprovar que les circumscripcions administratives de les comarques naturals catalanes no s'ajusten als fets geogràfics. Dos rius ben catalans com són el Noguera Pallaresa i el Noguera Ribagorçana tenen la capçalera en territori de la Vall d'Aran, comarca que queda separada de la resta de Catalunya per la cadena pirinenca i per tant és de vessant atlàntica. Aquesta contradicció és resultant del fet que els dos naixements de riu, que geogràficament correspondrien respectivament al Pallars Sobirà i a la Ribagorça, comarques de vessant mediterrània, estan situats en territoris que des de temps immemorial administra l'Aran.

Més prop nostre tenim la capçalera del penedesenc riu Foix el naixement del qual està en terme de la Llacuna i per tant dins la comarca de l'Anoia, i, a la inversa, la riera de Miralles, que prop d'Orpí passa a dir-se de Carme, té el naixement a l'extrem oriental del terme de Querol, comarca de l'Alt Camp i "província" de Tarragona.

Veritablement aquest darrer lloc mereix una visita i el paratge té d'entrada l'evocador nom de Valldeserves, que fa pensar en els saborosos fruits silvestres que maduren cap al mes d'octubre. El server (*sorbus domestica*) és un arbre de la família de les rosàcies, propi de l'Europa meridional i que acostuma a trobar-se en les zones calcàries, com ho és certament la de Valldeserves. De totes maneres no n'hem sabut veure ni un sol exemplar per aquells contorns.

Un grapat de masies escampades conformen aquest nucli centrat en el fortificat casal que li dóna nom. Les restes d'una maltractada i innominada capella romànica, fins fa pocs anys utilitzada com a cort de garrins, fan costat a la talussada masia.

La casa de Valldeserves no és l'única fortificada d'aquells rodals. Can Gomà, cal Cosme, can Cortei i el ruïnós mas Estalella, mostren igualment parets de pedra cairada i posada en filades, i profusió d'espitlleres. Són vestigis de la guerra civil contra Joan II, en la segona meitat del segle XV, de quan els pagesos per poder sobreviure dignament hagueren d'habitar sòlides construccions per a protegir vida i bens dels pillatges de la tropa i del bandolerisme.

La vall queda gairebé encerclada per espadats. A migdia hi ha el ferèstec barranc i les cingleres de Valldeserves, sobre les quals s'estén la Plana

d'Ancosa, en terme de la Llacuna. Al nord-oest resten els escalonats vessants de la serra de la Sabinosa, la carena de la qual separa la conca del Mirallès de la cubeta de Sant Magí de Brufaganya. La vall queda closa al sud-oest pel collet de la Rovira Seca, en la part oposada de la qual reix la riera d'Esblada que tributa al Gaià.

A la Rovira Seca es pot veure la paralitzada fàbrica de productes insecticides que durant molts anys promoguè els extensos cultius de pelitre o piretre en aquells rodals. El *Pyrethrum* és una planta procedent de la Dalmàcia que produeix ~~uns~~ margarides de les quals s'extreu la piretrina, substància que s'utilitzava per a combatre les plagues del camp fins que fou substituïda pel DDT i productes similars. Pels contorns encara poden veure's alguns exemplars d'aquella planta que creixen de forma esporàdica.

Tornant a Valldeserves hem d'esmentar la cova d'aquest nom, situada en terme de la Llacuna ja que el llit del barranc és divisòria de municipis. Unes excavacions efectuades anys enrera donaren com a resultat la troballa d'interessants vestigis arqueològics de gran importància. No és aquesta l'única cova d'aquella vall i en el barranc que s'endinsa entre les altres cingleres poden veure's diversos forats. Una masia dels rodals porta el nom de les Esplugues, que pot molt bé estar relacionat amb aquestes cavitats. La naturalesa calcària del terreny dóna també lloc a l'existència d'un fenomen poc conegut, la font Mentirosa, nom que amb alguna variant com Mentidera se sol aplicar a les fonts intermitents que actuen ocasionalment de sobreixidors (~~top~~-plein).

El motiu de la nostra visita a aquest indret fou precisament per visitar aquesta deu i comprovar si funcionava a causa de les intenses pluges del passat mes d'octubre. L'expedició resultà fallida en part, ja que si bé localitzàrem la sorgència, aquesta no rajava. El lloc està situat prop de can Gomà, en un rasot de poca longitud que tributa a la riera principal. Es veuen un grup de forats d'on brolla l'aigua en ocasions no gaire freqüents. Quan això succeeix es forma el que a la comarca del Berguedà en diuen bullidors, ja que l'aigua en brollar amb gran pressió en una clotada o al mig d'una riera dóna la impressió de com si l'aigua bullís.

Segons ens digueren a can Cortei, en tota la seva vida únicament l'han vist funcionar dues o tres vegades. Es diu que aleshores durant nou dies el cabal puja i durant altres nou baixa, fins a quedar totalment eixuta. Seria interessant poder comprovar aquesta curiosa regularitat.

des empolsen els esquís

Guardats dins l'armari, els esquís han estat reposant el llarg parèntesi que va des de la darrera Setmana Santa fins ara, gairebé al començament de l'hivern. Si bé les primeres neus caigudes aquesta tardor ja quasi s'han fos, esperem que no sigui realitat la tradició que la gent pirinenca diu que quan neva el novembre serà una temporada de poca neu, i no sols pels esquiadors que en tot cas és una qüestió ocasional, sinó per les immenses zones de pasturatge que a la primavera els mancaria aquella aigua del desglaç.

Aquest comentari informal no vol ésser més que una breu introducció a la propera temporada, que als qui ens agrada l'esquí, naturalment, ens preocupa, i encara que siguem titllats de "pessigues" -cèlebre definició que feia Manuel Maristany, en el seu llibre "Ha nevado en la Molina"- crec que a molts de nosaltres ens agafa de ple. Des dels qui repassem els diaris del divendres per comprovar els gruixos de neu a totes les estacions d'esquí, fins als que fan determinats exercicis de gimnàstica per mantenir-se en forma, i no parlem quan ja en ple escenari d'operacions calcem els esquís amb la fal·lera d'ésser els primers d'obrir les pistes, i que arribem al final de la jornada mig corcats per l'esgotament i encara demanem a aquell bon home que vol plegar, que no tanqui el telesquí, que aquell és el darrer viatge.

Com cada any, cal veure si les estacions d'esquí presenten alguna innovació, tot i que sembla que les inversions han estat dipositades al congelador en espera de millors temps. Al Port del Comte que, amb els Rasos de Peguera, és l'estació més propera a Vilanova, sembla que encara trigarem a veure el projectat telecabina al Pedró dels Quatre Batlles. Als Rasos no sembla pas que vulguin estendre's per aprofitar l'Obaga de Peguera. A Ull de Ter queda pendent el telesquí a la Portella de Mantet. A la Molina no coneixem cap projecte immediat i a Núria quedarà esperant un any més el telecabina al Puigmal.

Mentrestant nosaltres aprofitarem els avantatges i patirem els inconvenients d'anar a les pistes d'Andorra. Els avantatges són prou coneguts. Ultra les de la bona neu i millors preus de telesquís i bencina, s'hi sumen les possibilitats de fer bones compres. Si més no, els inconvenients de fer hores de cua en entrar i en sortir, el pas per la duana i un itinerari prou dolent, fa que ens ho pensem dues vegades. I fins ara només hem comentat les que normalment trobem quan fem viatge d'anar i tornar en un sol dia, perquè

per arribar-se fins a la Vall d'Aran, Espot, Llesnau o qualsevol altre lloc del Pirineu aragonès no cal dir que s'imposa la conveniència de pernoctar.

Bé cal que esmolem els cantells dels esquís, que comprovem l'estat de les fixacions i si ens falta cap tanca a les botes, sense oblidar-nos que el portaesquís estigui en condicions correctes o del grau d'anticongelant del vehicle, ...ah! i, a més a més, la revisió de les cadenes si es que volem arribar al lloc.

Però, un moment si us plau ... Escolteu el que està dient la radio ! ... "...precipitaciones de nieve por encima de los 1.600 m..." M'en vaig. Ja ens trobarem allà dalt !

Josep Blanes

XX

LA JUNTA DIRECTIVA I DE LES SECCIONS

DESITJA A TOTS ELS SOCIS DE LA TALAIA

I ALS SEUS SIMPATITZANTS,

B O N E S F E S T E S

D E N A D A L

I U N

F E L I Ç A N Y 1 9 8 0

XX

NOTICIARI

CICLE D'EXCURSIONS PER A INFANTS

El propassat dia 11 de novembre es va fer una excursió amb autocar al Masís del Montseny. Aquesta vegada el temps ens va acompanyar molt. Encara que feia una mica de fred al matí, després el sol es va fer sentir.

El primer lloc on vàrem parar fou a l'ermita de Sant Marçal. Hi vàrem esmorzar i donàrem un tomb pels seus voltants. Aquest és el lloc de partió dels tres bisbats de Vic, Barcelona i Girona, així com també de les comarques de la Selva i del Vallès Oriental. Des d'aquest lloc es podien contemplar unes magnífiques panoràmiques del massís de les Guilleries i del Pirineu llunyà.

L'autocar ens va conduir després al Pla de l'Espinal, lloc on vam iniciar pròpiament l'excursió. Vam pujar per un fondal fins sota mateix del cim del Turó de l'Home. En algunes raconades trobarem neu en pols, però en petita quantitat. Un cop dalt del cim, la quitxalla va gaudir molt mirant totes les instal·lacions de l'observatori, així com també una estació de radar de l'E-xèrcit. També es va poder contemplar les evolucions d'uns quants afeccionats a l'anomenat "vol lliure", mentre es llençaven des del cim cap a les fondalades properes.

Després d'estar una estona pel cim que, per cert, estava ple de cotxes, una part de la quitxalla es va dirigir per la carena cap a les Agudes, on pogueren contemplar una bonica panoràmica de les contrades properes. La resta de la quitxalla es va dirigir directament a Santa Fe del Montseny, lloc on ens esperava l'autocar. El grup que va anar a les Agudes, baixant pel fondal on el matí havíem pujat, també va anar tirant cap a Santa Fe i allà es va reunir amb els altres components de l'excursió. Després de dinar en un cobert destinat especialment als excursionistes, vam emprendre el camí de retorn.

El comentari que podem fer finalment és que va resultar una excursió molt bonica i que els participants pogueren gaudir de l'incomparable visió de l'exuberància forestal i geològica que te el Montseny.

Participaren en aquesta excursió 32 infants i 8 acompanyants.

J.F.G.

.

Més endavant, el 16 de desembre, es portà a terme una altra sortida. Aques-
ta vegada es tractava de la ja tradicional excursió amb la finalitat de fer
verd pel Nadal. Bones llengües ens havien fet arribar la notícia de que prop

de Rofes hi havia boscos on el boix-grèvol no es feia estrany. I a Rofes hi falta gent ... 22 nens i nenes i 5 acompanyants ens traslladàrem allà i val a dir que no en vam quedar decebuts. Hi va haver boix en quantitat per a tot hom, i molssa, i pinyes, i bruc ... És a dir, que vam trobar de tot. Per si això no fos prou, no lluny d'aquell bosc vam detectar unes guixeres que van fer la delícia dels petits muntanyencs, un cop passada la primera sorpresa en conèixer el guix en estat natural. Tots ells se n'emportaren mostres.

Després d'haver carregat cistells i bosses, l'autocar ens va deixar a la Llacuna mateix, d'on vam emprendre camí amunt cap a can Marquet. Allà hi dinàrem, al costat de la font del mateix nom, i, sense aturar-nos massa estona, doncs el fred i sobretot el vent gairebé huracanat no ens ho permetia, vàrem seguir l'itinerari fins a fer cap a les ruïnes de l'antic i enlairat castell de Vilademàger i església romànica de Sant Pere. Finalment arribàrem de nou a la Llacuna, on l'autocar ens esperava per tornar-nos a casa.

Una sortida bonica, aprofitada i, això sí, ben esventada.

XX
X ACTIVITATS DE LES NOSTRES SECCIONS X
XX

M U N T A N Y A

- 17-18/11.- Excursió al Moixeró (Alt Berguedà).- 5 assistents.- Vocal: J. Julià.
- 18/11 .- Participació a la XXXIII Marxa per Azimuts.- 7 equips de la nostra Entitat.
- 8-9/12.- Ascensió a les Penyes Altes del Moixeró, 2.260 m. - Itinerari: Els Empedrats, Refugi Sant Jordi, Penyes Altes, Coll d'Escriu i Greixa.- 7 assistents.- Vocal: J. Julià.
- Aquest mateix dia va ésser col.locat un Llibre-Registre de la Talaia dalt del cim de Penyes Altes.
-

REFUGI BALDRIC

- 29-30-31/12 i 1-1-80.- Festa de Cap d'Any. Per informació a la Secció de Muntanya, tots els dies feiners de 7 a 10 vespre. - Vocal: J.A. Masana.
-

G. E. A. M.

LA CARA SUD DE L'ACONCAGUA

El proper dia 5 de gener surten de Madrid en direcció a Mendoza (Argentina) tres joves escaladors amb l'intent de portar a cap un dels objectius més ambiciosos dins de les muntanyes dels Andes. Es tracta d'executar, en tècnica alpina, la ruta directíssima a la cara sud de l'Aconcagua (6.959 m.). Aquesta ruta ha estat recorreguda tan sols una vegada per l'Expedició Sudtiroleesa als Andes-1974. Es tracta sens dubte d'una ruta extremament difícil que solca els tres mil metres de desnivell d'aquesta cara sud, començant amb un marcó esperó que porta en línia recta fins al cim. Els escaladors que intentaran aquesta ascensió són:

- Miguel Angel Vidal i González, de 21 anys, tècnic sanitari i estudiant de biològiques. Pertany al Club Alpino Maliciosa, de Madrid.
- Luis Fraga Egusquiaguirre, de 21 anys, estudiant de dret i econòmiques. Pertany al Club Deportivo Peñalara, de Madrid.
- Angel Vedo i Fernández, de 26 anys, mecànic. Pertany al Grup d'Escalada i Alta Muntanya de l'Agrupació Excursionista Talaia.

La realització d'aquest objectiu representaria una de les proeses més importants de l'alpinisme espanyol. Amb ell al mateix temps demostrarien que uns muntanyencs joves amb moltes ganes i preparació podem aconseguir les fites més importants dins el muntanyisme difícil.

Grup d'Escalada i Alta Muntanya

E S Q U Í

- . Es fa saber als socis de la Secció i a tots els interessats que per la temporada vinent disposem de nou material.
- . També notifiquem que tots aquells que desitjin la tarja de Federat d'Esquí, passin per la Secció a fi de concretar alguns aspectes d'interès. Les targes són al preu de 625 ptes. i per adquirir-les hem de comptar amb un mínim de 15 targes.
- . Es comunica al mateix temps que, tan aviat com tinguem neu a les pistes, tindrà lloc com altres anys un curset d'esquí.
- . Informació tots els dies de 7 a 9,30 hores del vespre. J. Julià.

M U S I C A L

La Coral Infantil "L'Estrop" ha començat un nou curs. Cada dissabte, a les deu del matí, assagem al nostre local. Fruit dels assaigs d'altres anys, el Secretariat de Corals Infantils de Catalunya ha enregistrat en un L.P. el "Tirant lo Blanc", sota la direcció del mestre Antoni Ros i Marbà. En aquest disc, que ja està a la venda a tot Catalunya, canten quatre membres de la nostra Coral, 3 nenes i 1 nen.

Pel que fa referència a les properes festes la Coral Infantil "L'Estrop" participa en el Concert del 23 de desembre a la Geltrú i en la Setmana Infantil que organitza la Biblioteca Victor Balaguer, amb una Cantada el dia 29 de desembre a les 6 de la tarda.

C O N V O C A T Ò R I E S

Eleccions a President i renovació de Junta

- Pot presentar candidatura per President tot soci major d'edat que porti, com a mínim, 4 anys a l'Entitat.
- Plaç de presentació de candidatures: fins el dia 13 de gener de 1980.
- A partir del dia 14 de gener estaran exposades les llistes electorals al local social, fins el dia de l'Assemblea.

Assemblea General Ordinària de Socia

-Es convoca a tots els socis de l'Entitat a l'Assemblea General Ordinària que tindrà lloc el dia 27 de gener de 1980, a les 10 del matí en primera convocatòria i a les 10,30 h. en segona i darrera.-Ordre del dia:

- 1.- Lectura i aprovació de l'Acta anterior.
- 2.- Memòria, liquidació i balanç.
- 3.- Pressupost per l'any 1980.
- 4.- Gestió esportiva realitzada.
- 5.- Propostes de creació de noves Seccions.
- 6.- Elecció a President.
- 7.- Precs i preguntes.

- Es prega l'assistència de tothom.

Vilanova i la Geltrú, desembre de 1979.

La Junta

1980: Any d'Aniversaris

XXV ANIVERSARI DE L'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

El nostre himne

Coincidint amb la commemoració del XXV Aniversari de la fundació de l'Agrupació Excursionista Talaia, estrenarem l'himne de la nostra Entitat, que porta per títol SOM LA TALAIA, juntament amb la marxa LES COMPARSES DE VILANOVA. Ambdues obres seran estrenades amb motiu de les properes festes de Carnaval, en versió per banda de música.

Hom espera que aquestes obres siguin enregistrades molt aviat en un disc petit, per un grup musical, un grup de veus i un cantant professional, tots ells vilanovins.

Les músiques, arranjaments, veus i lletres (assessorades aquestes últimes per l'escriptor Xavier Garcia) són originals del soci de la nostra entitat i també autor musical prou conegut, Pere Milà i Amell. N'anirem donant informació.

La lletra de l'Himne és la següent:

SOM LA TALAIA

Som molts a Vilanova
aimants de la natura,
seguint amb il·lusió
un goig que res atura.

Ben units
ens agrupem
en l'entitat
que tant volem.

I així seguim, mentre anem,
tot fent esport, brindant cultura.

Anem semblant amor,
que és una flor ufana,
amb l'horitzó tan clar,
que a tots ens agermana.

Ben units
ens agrupem
en l'entitat
que tant volem.

I seguirem, metre podem,
portant la pau que el cor demana.

(tornada)

Un grup excursionista competent,
intrèpids muntanyencs en l'escalada,
skis lliscant la neu quan és l'hivern,
l'anella triomfant de la sardana.

No pregunteu qui som:

Som la TALAIA.

.....

X ANIVERSARI DEL CICLE D'EXCURSIONS PER A INFANTS

El mes d'octubre de l'any vinent farà exactament deu anys que un petit grup de socis es va encarregar la tasca d'iniciar la quitxalla al coneixement de la muntanya. Així es va començar i així ha anat continuant tot aquest temps, organitzant-se sortides periòdiques i comptant amb més o menys assistència d'infants, però sempre amb constància.

Es per aquest motiu, i en feliç coincidència amb el XXV Aniversari de la fundació de la nostra entitat, que també s'escau l'any que ve, que el Cicle d'Excursions per a Infants vol festejar ambdós esdeveniments amb un ampli programa d'actes, dedicats, d'una manera molt especial, a tots els nostres socis més joves i, en general, a tota la població de Vilanova en edat escolar.

Aquest programa pretèn donar una visió molt bàsica i generalitzada d'allò que representa l'excursionisme, quina cosa és la muntanya, perquè hi anem, què hi podem trobar, perquè l'hem de respectar, com coneixem el nostre país, la seva geografia, la seva història, etc. S'intentarà organitzar parlades, projeccions, teoria i sortides pràctiques a la muntanya, tot a l'abast, naturalment, dels possibles participants, i anirà realitzant-se al llarg de l'any 1980, per culminar, si és possible, amb una acampada general i amb l'organització d'una marxa d'orientació on es posarà en pràctica allò que haurem après i assimilat durant l'any.

L'edat que creiem convenient per a prendre-hi part és la de 8 a 15 anys. Això no obstant, és convidat a participar-hi tothom que vulgui, més petit o més gran d'aquesta edat. El nostre desig és que el neguit, l'estimació i la il·lusió per la muntanya, i la satisfacció que tot això plegat ens pot aportar, arribi a tothom.

Esperem la vostra assistència i col·laboració.

NOTÍCIES ARRIBADES DE LA F.E.E.C.

Llicències esportives de la F.E.M. 1980.— Es posa en coneixement de tots els socis que ja es poden retirar de la Secretaria de la Federació les llicències esportives per l'any 1980, amb les següents característiques:

- Infants: De 8 a 13 anys - 35 pts.; Juvenils: de 14 a 17 anys - 115 pts.
- Majors: de 18 anys endavant - 225 pts. - La llicència federativa és obligatòria per a tots els socis de les seccions de muntanya d'entitats afiliades a la F.E.E.C. La seva validesa és d'un any natural.

Recomanació als escaladors

Des de fa temps es reiteren els robatoris i les malifetes als cotxes aparcats en llocs clàssics de concentració d'escaladors, com és ara Montserrat, Sot del Bac, etc. Es recomana a tots els excursionistes perjudicats, que no deixin en cap cas de formular la denúncia a l'autoritat competent per veure d'aconseguir que finalment s'emprenghi una acció eficaç encaminada a retornar la seguretat a aquests llocs que tots freqüentem.

Material de muntanya sostret

Ha estat sostreta del local de la Companyia Alpina de la Creu Roja de Tarragona una important quantitat de material de muntanya i d'escalada. Es prega a tots els excursionistes que posin en coneixement de la F.E.E.C. qualsevol indici de venda clandestina d'aquesta classe de material, a fi de cooperar plegats a la sanció dels autors d'aquesta reprovable malifeta i recuperar, si és possible, el material robat.

Credencials de sortida a l'estranger

Es recorda la necessitat de cursar a la Federació amb una anticipació mínima de 8 dies les sol·licituds de credencials per a l'assegurança, en les activitats a desplegar als Alps i al Pirineu francès.

MOVIMENT DE SOCIS

ALTES: Joana Alcaraz i Lozano (3ª edat), Josepa Alvarez i López (id), Joan Baeza i Ortuño (id), Maria Bertran i Carbonell (id), Dolors Casañes i Rovira (id), Joan Crusat i Escoda (id), Maria Crusat i Grau (id), Elena Domingo i Grau (id), Dolors Egea i Martínez (id), Carme Fornos i Monsonis (id), Vicenç Olaria i Arnau (id), Concepció Planas i Oliol (id), Teresa Soler i Cunillera, Dolors Vidal i Prim (3ª edat), Maria Vidal i Vila (id), Llorenç Castells i Periz, Mercè Domingo i Kamvitz, Josep Salvador i Pena, Francesca Franch i Vázquez, Jordi Codina i Sancho, F.Josep Cerezo i Cano, Joan Salom i Ferrer, Josep Miró i Illa, Montserrat Rafols i Galimany (3ª edat), Núria Martorell i Salvat, Josep Mª Planas i Muela, Eva Planas i Muela.

BAIXES: (Per Servei Militar) Xavier Sabrià, Jordi Garriga, J.LL.Iglesias, M. Torres.- Definitives: Imma Arnabat Montané, Lissa Isern Hernández, Joan Tarriño Acuña.

Impressió en offset als Tallers d'Impressió de C. Pujades.

★ — decoració —

LA LLAR

Servei tècnic professional

- Assessorament gratuït

Venda d'articles

Pintura

Moqueta

Sintasol

Frisso

Paper pintat

Teixits murals

Complements de decoració

Pressupost sense compromís

Carrer Comerç, 4

Telèfon 893 84 12

COMPTES CORRENTS AGILITAT TRADICIONAL

Caixa d'Estalvis del Penedès

OFICINES A VILANOVA:

Carrer General Yagüe, 8
Carrer Aigua, 121
Rambla Calvo Sotelo, 134

Cicle infantil d'Excursions Any 1980

**AGRUPACIÓ
EXCURSIONISTA
TALAIA**

CARRER COMERÇ, N.º 4 - TELEF. 8931257
VILANOVA I LA GELTRÚ (BARCELONA)

ALS MEUS AMICS, ELS INFANTS

Quan hom va proposar-me de prologar el programa d'aquest Cicle de Parlades, recordava aquell inici del Cicle d'Excursions per a Infants, tot just quan ara fa deu anys començàvem a fer trespasar pels indrets del nostre país una bona colla d'infants, no sols amb la intenció de treure'ls de casa, sinó d'iniciar-los en l'ampli ventall d'afeccions que pot oferir-nos l'excursionisme. I així pensem continuar fent-ho.

I si us indicava més amunt que estavem d'aniversari, també sera bo recordar que enguany se'n celebra un altre, i són els vint-i-cinc anys d'existència de l'Agrupació Excursionista Talaia.

Doble motiu de goig que ens estimula i ens impulsa, sobretot esperant la vostra col.laboració i assistència al Cicle de Parlades d'Iniciació a la Muntanya que en aquest programa us oferim.

Josep Blanes

material esportiu

- equipa l'esport
- vesteix el lleure

PROGRAMA

GENER.-

Dia 12: a les 7 de la tarda, al Local Social, Parlada sobre "Introducció a la Muntanya".

Dia 13: Sortida als Rasos de Peguera.

Dia 26: a les 7 de la tarda, al Local Social, Parlada sobre "Preparació d'un itinerari".

FEBRER.-

Dia 9: a les 7 de la tarda, al Local Social, Parlada sobre "Orientació i lectura de Mapes".

Dia 10: Sortida de Pràctiques.

MARÇ .-

Dia 1 : a les 7 de la tarda, al Local Social, Parlada sobre "Alimentació i Equip a Muntanya".

Dia 2 : Sortida a Sant Llorenç del Munt, amb practiques de Botànica.

Dia 15: a les 7 de la tarda, a la Sala d'Actes de la Biblioteca Victor Balaguer, Pel·lícules i comentaris sobre "Geografia de Catalunya".

Dia 29: a les 7 de la tarda, al Local Social, Parlada sobre "Primers Auxilis a Muntanya".

Dia 30: Sortida de practiques.

ABRIL .-

Dia 12: Muntatge d'Audiovisual.

Dia 26: a les 7 de la tarda, al Local Social, Parlada sobre "Geologia".

Dia 27: Sortida de pràctiques.

MAIG .-

Dia 10: a les 7 de la tarda, al Local Social, Parlada sobre "Meteorologia".

Dia 24: a les 7 de la tarda, al Local Social, Parlada sobre "Senyals de Pista".

Dia 25: Sortida de pràctiques.

Com a Clausura d'aquest Cicle es preveu fer un Campament i una Marxa, així com l'assistència al Campament General Infantil de Catalunya.

NOTES:

- Si per qualsevol motiu s'hagués de modificar el present programa s'avisaria oportunament.
- Les Parlades seran al Local Social de l'A.E.Talaia, exceptuant-ne algunes que seran a la Sala d'Actes de la Biblioteca-Museu Balaguer.
- Aquests actes seran degudament ampliat amb programes apart.

**A
N
I
V
E
R
S
A
R
I**